

**ÅRSBERETNING
FOR**

2002

Adresse, telefon og internet

projekt UDENFOR
Ravnsborggade 2, 3. sal
2200 København N

Tlf.: 33 16 35 45

Fax: 33 16 35 40

projekt@udenfor.dk
www.udenfor.dk

Indhold:

1 Forord	side 4
2 Gadeplansarbejdet	side 5
3 Samarbejde.....	side 10
4 Forskning og publikationer	side 11
5 Formidling.....	side 13
6 Årets resultater	side 15
7 Planer for 2003.....	side 17
8 Medarbejdere i projekt UDENFOR.....	side 18
9 Bestyrelsen for projekt UDENFOR.....	side 19
10 Modtaget støtte	side 20
11 Resultatopgørelse og balance	side 21

1. Forord

Det er muligt at skabe forandring og dermed at gøre noget ved forhold, som ikke er gode nok. Og det er ikke godt nok, at nogle skal leve et liv som er svært i sig selv, men derudover også skal mødes med mangel på vilje til at give dem det, de har brug for.

Sådan var vores synspunkt for godt 5 år siden, da projekt UDENFOR blev etableret og sådan vil vi også i dag formulere vores holdning til det arbejde, vi udfører og de opgaver vi påtager os.

projekt UDENFOR er stadig en lille organisation, men vi har for at kunne leve op til det vi gerne vil være med til gøre, etableret kontakter til personer, projekter og organisationer såvel i hele Danmark som over hele Europa.

Og det vi konkret gerne vil er, at afdække og dokumentere udstødende faktorer i samfundet, formidle viden om udstødende faktorer, gennem praktisk arbejde forbedre forholdene for de mennesker, der allerede er udstødte, fungere som eksperimenterende aktivitet og formidle viden om vores og andres metoder til hvem, det kan betyde noget for.

Vi vil så vidt muligt gerne være uafhængige og må derfor hele tiden se os om efter mulige partnere og sponsorer til at finansiere vores aktiviteter. Vi må søge det offentliges puljer og de private fonde om midler til at udfører vores opgaver.

Det kan være tidskrævende og nogle gange give anledning til bekymring for, om det nu er muligt at fortsætte. Men det er også grundlaget for, at vi kan være frie til at gå ind i nye aktiviteter og ikke er bundet af en myndighed og dermed ind i mellem bundet af et bestemt synspunkt.

2. Gadeplansarbejdet

Vi har efterhånden opbygget en lang tradition for arbejde på gaden og samlet megen erfaring. Noget af det vi laver er opsøgende, forstået på den måde at vi ikke har nogen aftaler eller viden op den person, vi møder. Noget kan bedre betegnes som udgående, måske fordi vi af nogle er blevet bedt om at tage hånd om en person, og vi gør det efter en aftale med vedkommende, eller fordi vi har kendt en tidligere hjemløs så længe, at vedkommende nu bor i egen bolig, men fortsat på den ene eller den anden måde har behov for vores støtte, og ønsker, at vi kommer på besøg. Men vi bliver også opsøgt ved blot at være tilstede på bestemte steder til bestemte tider. Og så er der dem der ringer til os. Det kan være pårørende eller naboer eller blot mennesker, der ser en hjemløs og finder at det er ”for dårligt” eller ”et svigt” ved at der ikke er nogle, der gør noget. Det gør vi så. Taler med den der ringer, opsøger den, der bliver ringet om, forholder os til hvad vi ser, gør noget.

Det kan tage lang tid eller det kan gå hurtigt at ændre på noget der er uværdigt. Men det kan altid lade sig gøre at skabe grundlaget for ændringen og derefter ændringen. Vores erfaring er at vi kan gøre meget selv, men at det ikke er tilstrækkeligt. Derfor samarbejder vi så meget som muligt. Kan det lade sig gøre at finde andre, der føler en forpligtelse og et ansvar, samarbejder vi. Det sker med Københavns kommunes afdelinger i Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen. Det sker med hjemmehjælp og hjemmesygepleje, med hospitaler i Hovedstadens Sygehusfællesskab

I 2002 var vi fire fuldtidsansatte professionelt uddannede medarbejdere, der arbejdede fuldtids på gaden samt én, der lagde nogle få timer ugentligt i gadeplansarbejde. Med en tilstedeværelsesprocent på gaden på omkring 65%¹ betyder det, at de 4,1 professionelle medarbejdere har lagt faktisk arbejde på gaden omkring 4300 timer² i løbet af året. Der har mødet med den enkelte bruger været i

¹ Vi har en ambition om at minimum 70% af gadeplansarbejdernes arbejdstid bruges på gaden. I 2002 har to af medarbejderne deltaget i skrivning af 5 pamfletter. Derfor skønner vi at den samlede tid på gaden har været reduceret til ca. 65%.

² Beregnet ud fra 160 timers arbejds måned og i alt 10 måneders arbejde pr år idet ferie, sygedage, helligdage og lign er fratrukket.

centrum og kontakterne har der fordelt sig mellem 50 - 60 personer, som vi har haft langvarige og tætte kontakter med og de 100 – 150, som vi bare har mødt en enkelt eller nogle få gange, og som vi enten har kunne hjælpe her og nu eller som har fået et eller andet fx et sårskift eller en samtale, og som vi derefter ikke har set mere. Derudover har vi haft en pædagogstuderende med som lønnet praktikant i 6 måneder.

Kan det betale sig, kan man med rette spørge.

Det er vi selvfølgelig selv sikre på at det kan. Men det er naturligvis ikke svar nok, synes vi. Det er bare svært at beslutte sig for hvad man skal måle på. Hvor mange der kommer ud af situationen som hjemløs? Hvor mange der får et bedre liv? Hvor mange, der sikres bedre helbred?

Der kan være forslag nok. De er bare ikke rigtigt gode. Det vil blive en af vore opgaver i de kommende år, at gøre nogle forsøg med måling af kvalitet, hvori indgår balanceovervejelser omkring den ressource mængde der bruges og det – der kommer ud af indsatsen.

Vi er, som det fra vores etablering var planlagt, stadig tværfagligt sammensat. Det betyder at en af de medarbejdere, der udfører gadeplansarbejde er læge/psykiater derudover er medarbejderne uddannet som sygeplejersker og socialpædagog

At arbejde på gaden er en helt anden måde at arbejde på, uanset om arbejdet indeholder sociale eller sundhedsmæssige indsatser, end andet socialt og socialmedicinsk arbejde. Ikke bare fordi det er en meget sårbar gruppe personer, man arbejder med, ikke bare fordi de kan være svære at forholde sig til og ikke bare fordi deres problemer er komplicerede og sammensatte. Men også og især fordi de effektivitetskrav og forventninger, der er en almindelig del af meget arbejde, også med mennesker ikke dur her – i hvert fald ikke i den model, vi har valgt at bruge for vores arbejde.

Vi finder det vigtigt at have tid. At føle sig hjemme på gaden. At ture at være tilstede i timevis, måske dagevis uden at få gjort noget målrettet. Tro bare at det da

skulle være let. Det er det ikke og vi har ofte, trods målsætning om det modsatte svært ved ikke at sikre at der hele tiden er noget at se til. Men det er nu en gang sådan, at man først rigtig har mulighed for at etablere kontakt med det menneske, der er meget afvisende og vanskeligt, når man har lært at holde ud at sidde på en bænk i timevis eller været tilstede i byens rum på en anden måde gennem lang tid og dermed både er blevet og har vænnet sig til at være en del af byen.

Vi har i 2002 stadig opereret med en underopdeling i Gedefolksprojektet, Posefolksprojektet, Sygepleje på Hjul og den Mobile Cafe, men har i årets løb er vi nået til den erkendelse at den måde at opdele gadearbejdet kan være hæmmende for arbejdet på gaden især set i forhold til så lille en medarbejdergruppe. I årets løb er der da også sket en tilnærmelse mellem projekterne hvad angår samarbejde og flydende overgange. Det er sket som en optakt til en ny struktur for vores opsøgende og udgående arbejde i 2003.

Vi ser ikke vores opgave som noget, der umiddelbart kan indgå i en struktur, som den der kendes fra handleplansniveauet. Vi møder mennesket, som er på et sted længe før strategien rettet mod målrettet forandringer kan iværksættes. Derfor gør vi heller ikke forandringen til et mål, men derimod det man kan kalde for omsorgsdelen. Vi finder det af værdi, at vi kan sige at vi udleverer omkring 2000 kanylesæt om året til stofmisbrugere eller skifter forbindelse 150 – 200 gange eller skaber kontakt til en sagsbehandler 600 – 700 gange, men kun sikrer ophold på en handlingsinstitution 20 – 30 gange på et år. Vi har grundlæggende ikke haft som krav, at de mennesker vi møder skal være motiverede for kontakten eller for den sags skyld for noget som helst andet. Vi har heller ikke haft som vores primære mål at ændre på noget som helst hos dem – selvom vi må indrømme, at det kan være meget svært at holde fast i sådan et krav. Vi er alene optaget af at give noget, nogle har brug for, noget som de ikke kan få på anden måde og vi er overbevist om, at nogle af de, der får dette, på en eller anden måde, som vi ikke kan eller skal kunne gennemskue, på den baggrund får et bedre liv, ikke her og nu men hen ad vejen.

Professionelle og frivillige kan hvert deres. De har forskellig tilgang til arbejdet, forskellig motiv for at udføre det og forskellige muligheder. De professionelle og de frivillige supplerer hinanden.

Vi har i løbet af 2002 haft i alt omkring 50 forskellige frivillige tilknyttet vores Mobile Café, således at der konstant har været kontakt med ca. 30 frivillige. Man kan sige, hvis man vil forenkle, at de kører ud med mad på hverdagsaftnerne og deltager i lørdagsspisningen på vores faste sted i en af byens parker. Men det vil være en forenkling. De frivillige er og kan meget mere end dette. De frivillige har tid, når de er ude. De kan agere som netværk for nogle af de mest isolerede brugere. Og som i enhver anden god café må der være plads til meget andet end lige at få maden serveret og så få spist i en fart. Der må være tid og plads til snak, nogle gange til hygge og afslapning sammen. Der må være tid til at få fortalt om dagens genvordigheder, nederlag og sejre. Og til at få sagt, under lidt ufarlige former, at det måske ikke ville være så dårligt at møde en sygeplejerske eller en socialarbejder, der kunne løse et problem. Nogle gange kan de frivillige i cafeen også have en af vores professionelle med ud .

Vi lægger på linie med vores forestilling om, at være omsorgsgivende vægt på det som vores Café kan. Vi har fra Caféen leveret omkring 10.000 portioner mad ud i 2002, omkring 25.000 kopper kaffe, te, kakao eller boullion og 400 soveposer. Vi lægger vægt på god mad, attraktiv mad. Mad, som vi selv ville kunne lide den, hvis det var sådan, at vi fik den serveret. Samtidig er det for os vigtig at maden er sund og nærende - Men selvfølgelig lytter vi også til de, der spiser madden. – lødigt kost med masser af vitaminer gavner ingen, hvis den ikke bliver spist! Men retter som oksesteg, spagetti bolognese og frikadeller er vi alle sammen enige om at synes om. Hver 14. dag serveres fisk forklædt som lasagne – godt krydret. Vi synes, det er vigtigt at servere fisk, selv om det ikke hører til livretterne – og det glider da også ned, når man lige får tygget lidt på det!

Langt den overvejede del af vores gadeplansarbejde foregår i København. Ind i mellem har vi dog bevæget os udenfor Københavns Kommune og haft kontakt med

nogle i Københavns Amt. Derudover har vi efter aftale med Roskilde Kommune arbejdet i Roskilde i en periode.

Men det er i de indre områder af storbyen København, der særligt er brug for vores udgående arbejde.

3. Samarbejde

Hvad enten det har været i forbindelse med det praktiske gadeplansarbejde eller det mere teoretiske udviklingsarbejde har vi forsøgt at etablere kontakt med andre hvor det var muligt og har modtaget andres tilbud om samarbejde positivt.

Selvfølgelig har det meste af samarbejdet været præget af den form for rationalitet, som man normalt bygger ind i socialt arbejde.

Det kan være gennem en samarbejdsaftale mellem os og Sydhavnskompagniet om at vi igennem nogle måneder satte særligt fokus på området i Københavns Sydhavns kvarter. At vi arbejdede med sygepleje på gaden i Roskilde i et samarbejde med Roskilde Kommune, at vi mødes på gaden med den udgående medarbejder fra Kofoeds Skole.

Listen over den slags mere eller mindre formelle samarbejdspartnere er lang: DSB, Kirkens Korshærs varmestue Fedtekældereren, Tandlægeklinikken ved Hjemløsehuset for nu at nævne nogle af dem.

Vi har også fundet det relevant at deltage i andre mere diskussionsskabende samarbejder. Således med kunstneren Kenneth Balfeldt, der som led i et stort projekt om kunst i byen indrettede et fixerum i en bunker på Halmtorvet. Ikke til brug for at fixe, men til brug for debatten. Vi deltog med råd og sygeplejerske.

Også på et erfarings- og vidensudviklingsniveau har vi haft etableret og indgået i samarbejde. Vi deltager i ”etnisk fællesprojekt” som ledes fra Formidlingscenteret i Esbjerg, og vi har været med til at etablere en tradition med ”fyraftensmøder” for socialarbejdere, begyndende med et weekendseminar.

Som tidligere år har vi et tæt samarbejde med Mental Health Europe, en tværeuropæisk forening, som vi er medlem af og med Santé Mentale Exclusion Sociale (SMES) som også er en tværeuropæisk arbejdende forening som vi både er medstifter af og medlem af.

4. Forskning og publikationer

I begyndelsen af 2002 udgav vi rapporterne ”Tiggeri i København” og Tiggeri i historisk og social sammenhæng”, skrevet af henholdsvis Lotte Sangstad og Preben Brandt. Materialet og de analyser, der dannede baggrund for indholdet i bøgerne er indsamlet og bearbejdet i 2001. Undersøgelserne var finansieret af Socialministeriet og arbejdet udført som et samarbejde mellem Sociologisk institut ved Københavns Universitet og ”projekt UDENFOR”.

I 2001 havde vi også påbegyndt det store studie af den sociale indsats over for hjemløse, misbrugere og sindslidende i Danmark, som udføres i et samarbejde primært mellem Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut (AKF) og ”projekt UDENFOR” men med Bispebjerg Hospital, Formidlingscentret Storkøbenhavn og Center for Social Forskning som partnere i et konsortium. Også denne undersøgelse er bestilt og finansieret af Socialministeriet. I forbindelse med dette projekt har

antropolog Mette Kirk været ansat. Preben Brandt har dels haft medlederfunktion i samarbejde med seniorforsker Kjeld Høgsbro, AKF i forhold til den samlede undersøgelse og har derudover haft det overordnede ansvar for den del af undersøgelsen, ”projekt UDENFOR” skulle bidrage med. Udover at Mette Kirk har udført feltforskning i en af de undersøgte regioner, har vi gennemført en række høringer (audit) og med baggrund i disse foretaget en analyse af de professionelle og frivillige medarbejders opfattelse af tilbudenes karakter og medarbejdernes muligheder og betingelser for at udføre det sociale arbejde samt på baggrund af det samlede materiale givet en beskrivelse af det opsøgende og udgående arbejde. Undersøgelsen vil blive offentliggjort i foråret 2003.

Sygepleje på Hjul har indtil udgangen af året været finansieret af Egmont Fonden. Efter aftale med fonden har sygeplejerske og sociologi-specialestuderende Charlotte Siiger i efteråret 2002 været ansat for i samarbejde med Sygepleje på Hjuls to sygeplejersker at skrive en række pamfletter om baggrunden for, metoderne i og fordele og ulemper ved at udføre sygeplejearbejde til hjemløse på gadeplan ud fra de erfaringer vi har gjort os i projektperioden. Pamfletterne var stort set færdig-skrevet ved årets udgang og udkommer i form af fem pamfletter i foråret 2003.

Efter et tværeuropæisk forsknings-samarbejde med deltagelse af forskere i 10 forskellige europæiske hovedstæder i 2001 med titlen ”To Live in Health and Dignity” har organisationen Santé Mentale Exclusion Sociale (SMES) og ”projekt UDENFOR” i samarbejde i 2002 udgivet publikationen ”To Live in Health and Dignity”.

5. Formidling

Vi lægger stor vægt på at kunne deltage i formidling af viden inden for det felt, vi beskæftiger os med. Det er en del af vores oprindelige strategi, for at være med til at forbedre forholdene for de mest udsatte. I erkendelse af, at en lille håndfuld social- og sundhedsarbejdere, der af gode grunde kun kan arbejde i et hjørne af Danmark, ikke i sig selv kan gøre den store forskel ud over for de personer, de direkte får kontakt med, valgte vi at beslutte at en del af vores indsats skal bruges til dels at formidle den viden, vi selv samler os, dels hjælpe med til at andres viden kan blive kendt.

Med baggrund i disse overvejelser afsættes omkring 10% af gadeplansarbejdernes tid til at undervise, holde foredrag, lade sig interviewe, skrive og have praktikanter, journalister og fagpersoner, såvel danske som folk fra udlandet, med ud på gaden.

Men vi har også flittigt haft besøg i huset af politikere, administratorer og praktikere fra ind- og udland.

Vi har et fast arrangement med undervisning, hvor vore praktikere underviser sammensatte hold af studerende fra pædagog-, socialrådgiver-, sygepleje- og universitetsstudierne hos os. Vi har afholdt 8 sådanne arrangementer i løbet af 2002.

Preben Brandt har deltaget som foredragsholder i talrige sammenhænge rundt om i Danmark. Derudover har han deltaget i konferencer og seminarer i udlandet. I Nordnorge to gange med medarbejdere i den lokale socialpsykiatriske service om indsats over for mennesker med dobbeltdiagnose. I Lissabon på det 7. SMES-seminar om udstødmekanismer i velfærdssamfundet og endelig deltaget i Mental Health Europes seminar om klubhuse for sindslidende i Tallinn, Estland.

”projekt UDENFOR” har med Preben Brandt deltaget i tilrettelæggelsen af det ovenfor omtalte 7. SMES (MHSE)-seminar i Lissabon. Seminaret havde titel efter

undersøgelsen ”To Live in Health and Dignity” og var i samme serie af seminarer, som det internationale seminar ”projekt UDENFOR” stod for afholdelsen af i 1999, dengang i samarbejde med Mental Health Europe, som SMES på det tidspunkt var en del af.

I løbet af efteråret 2002 har vi arbejdet på at opbygge et elektronisk bibliotek, der skal placeres på Internettet som en selvstændig del af vores hjemmeside. Såvel hardware som software og ikke mindst viden om systemet leveres af Xerox, mens opbygningen af selve biblioteket foretages af os selv. Biblioteket er blevet døbt MARGIN og vil blive taget i brug i foråret 2003.

6. Årets resultater

Vores mål for 2002 stod beskrevet i årsrapporten for 2001. Vi vurderede det realistisk at forvente, at vi fortsat ville kunne udføre opsøgende og eksperimenterende gadeplansarbejde rettet mod de mest udsatte og dem ingen andre nåede. Det har vi også gjort, samtidig med at vi med glæde kan konstatere, at der nu er flere opsøgende og udgående medarbejdere i andre offentlige og frivillige organisationer, der udfører samme slags arbejde. I det omfang vi har vurderet at vores tilstedeværelse ikke længere er nødvendig fordi at en anden organisation "indenfor" velfærdssystemet løser opgaven godt nok, har vi trukket os. Vores opgave har derefter mere og mere rettet sig mod at indgå i længere støttende forløb, hvor vi også mere bliver formidlere, eller om man vil brobyggere mellem vores brugere og de etablerede systemer.

Vi havde et ønske om at lade vore medarbejderne indgå i udvekslingsordninger med medarbejdere fra lignende projekter i Europa. Vi har på forskellig måde forsøgt at gennemføre sådanne forløb, men har endnu ikke haft held til at gennemføre det, fordi det ikke har været muligt at finde rammer at arbejde inden for.

Vi ønskede at medarbejderne skulle udføre uddannelsesmæssige opgaver som fx stadig at have praktikanter med i arbejdet og at levere undervisning på pædagogseminarier, sygeplejeskoler og andre uddannelsesinstitutioner. Det er nu en fast rutine, at vi har kontakt til og integrerer studerende i vores arbejde.

Vi ønskede at gøre det til en del af arbejdet at beskrive og vurdere det arbejde, vi selv udføre i et strategisk og analytisk sammenhæng - og i samarbejde mellem projektets praktikere og forskere. Vi udsender som nævnt i foråret 2003 resultatet af en gennemarbejdet beskrivelse og analyse af "Sygepleje på Hjul"

Vi ønskede at indgå i samarbejde med andre institutioner, som universiteter og andre forskningsenheder udføre forsknings- og udviklingsopgaver, såvel nationalt

som internationalt. Vi har nu hele tiden faste samarbejdsaftaler.

Vi havde ambition om at udgive mindst 3 større eller mindre publikationer udgå fra projektet om året. I 2002 har vi udgivet de 2 tiggerrapporter og rapporten ”To Live in Health and Dignity”

Vi ville opbygge en informativ og vidensindeholdende hjemmeside, hvor såvel vor egen som andres rapporter kan hentes. Og i forbindelse hermed skal der oparbejdes en database for den ”grå” litteratur, der foreligger, men altovervejende spredt rundt omkring i form af små lokale rapporter, årsrapporter og studerendes opgaver. Denne database, som snarere er et digitalt bibliotek og som har fået navnet MARGIN var ved udgangen af 2002 næsten klar til brug.

Vi ville formidle viden gennem foredrag, konferencedeltagelse og arrangement af temadage og seminarer, hvilket vi til fulde har gjort.

Og endelig ønskede vi, at deltage i udviklingen indenfor området i Europa gennem deltagelse i internationalt samarbejde på såvel det praktiske plan (seminarer og udveksling af medarbejdere) som på det forskningsmæssige og det organisatorisk/politiske niveau. Det første er lykkedes hvorimod en ansøgning om et undervisnings- og udvekslingsprojekt til EU, i et samarbejde med SMES desværre ikke blev tildelt midler og derfor ikke kunne gennemføres.

7. Planer for 2003

Udover at vi i 2003 gerne vil fastholde de krav til indsats, som vi stillede for os selv i 2001 for 2002, mener vi at tiden nu er kommet til at ændre strukturen for projektet, så vi på den ene side fastholder gadeplansarbejdet i København, men udnytter ressourcerne bedre ved at samle alle gadeaktiviteterne i et samlet projekt, fx Den Mobile Cafe. Caféen skal fortsat indeholde sygepleje, socialpædagogisk og socialpsykiatrisk indsats, sammen med den særlige støttende omsorgsindsats, som mad, tøj, soveposer, tid, snakken osv. giver. Samtidig mener vi at vi har overskud til at arbejde længere væk fra vores base i København og at kunne tilbyde hjælp til at begynde og videreudbygge opsøgende arbejde andre steder, helst i samarbejde eller ligefrem partnerskabsaftaler med kommuner og amter.

Vi vil desuden søge at få lagt vores forsknings- og evalueringsindsats i mere faste rammer, stadig sådan at forskningsdelen arbejder tæt sammen med praktikdelen.

Endelig vil vi vælge at bruge en del kræfter og ressourcer på at sikre MARGIN en god start.

8. Medarbejdere i projekt UDENFOR 2002

Preben Brandt, projektleder, dr. med.

Gitte Sonntag, socialpædagog (uddannelsesorlov fra september 2002)

Line Ervolder, sygeplejerske

Nina Brünés, sygeplejerske

Ulla Munksgaard, bogholder

Mogens Winther, projektsekretær (afgået ved døden juli 2002)

Ninna Hoegh, sekretær

Mette Kirk, etnolog, fratrædt november 2002

Abdul Rezaq Janjua, altnuligmand

Brian Sørensen, frivilligkoordinator

Hans Kirk Sørensen, socialpædagog

Karina Jørgensen, praktikant, social.pæd.stud. (fratrædt aug. 2002)

Charlotte Siiger, sygepl. og speciale studerende v. Inst. f. Antropologi
(ansat til pamfletskrivning)

9. Bestyrelsen for projekt UDENFOR 2002

Formand:	Jens Elbirk, direktør
Næstformand:	Aksel Beldring, konsulent (ønsker at udtræde med årets udgang)
Best. medlem:	Nanna Walther, sekretær
Best. medlem:	Lone Jeppesen, sygeplejerske (ønsker at udtræde med årets udgang)
Best. medlem:	Henrik Sælan, embedslæge
Best. medlem:	Mette Thorvildsen, kulturgeograf, fuldmægtig
Best. medlem:	Kaja Neumann, formand

10. Modtaget støtte:

“Projekt UDENFOR” har i 2002 modtaget støtte fra følgende private og offentlige fonde/puljer:

Socialministeriet, Satspuljen

Egmont Fonden

Susi og Peter Robinsohns Fond

Københavns Kommunes Frivillighedspulje

Derudover har vi modtaget større penge- og naturaliegaver fra:

Dr. Margrethes Fond

Rotary

Durascan

Rendestenens Liljer

Kjøbenhavns Understøttelses legatfond

Johanniterordenen

Emmerys

Stepstone

Umwelt

Innerwheel

11. Resultatopgørelse og balance:

<i>Resultatopgørelse</i>		<i>Balance</i>	
<i>1. januar - 31. december 2002</i>		<i>31. december 2002</i>	
	(t.kr.)		(t.kr.)
Omsætning	5.345	Aktiver	
Ændring hensatte indtægter	913	<i>Omsætningsaktiver</i>	
Bruttoresultat	6.258	Likvid beholdning	423
		Debitorer	23
		Anlægsaktiver	816
Direkte projektkost.	312	Aktiver i alt	1.262
Personaleomkostninger	2.974	Passiver	
Lokaleomkostninger	976	Egenkapital	
Adm. omkostninger	867	Fondskapital	50
Autodriftsomkost.	266	Overført fra tidl. år	101
		Årets resultat	48
<i>Udgifter i alt</i>	5.395	Egenkapital i alt	199
Resultat før renter	863	Henlæggelser	500
Afskrivning	418		
Renter, netto	3	<i>Kortfristet gæld</i>	
		Feriepengeforpl.	235
		Diverse	188
		Skyldige A-skat m.v.	140
		<i>Kortfristet gæld i alt</i>	563
Årets resultat	448	Egenkapital og gæld i alt	1.262